

₹5/-

ನೆಸರು

ತಿಂಡಹೊಲೆ

PAGES 20

FEBRUARY 2023

Nesaru Tingalole

Vol. XLI - 02

ಮೂರ್ಖ ದಣವತ್ತಿಯ ಪಶ್ಚಿಮಾದ ನಿಮ್ಮಿಳ್ಳರ ಮೇಲಿರು

ಮೃಷಣರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮಂಬ್ರ

THE MYSORE ASSOCIATION, BOMBAY

393, Bhau Daji Road, Matunga, Mumbai - 400 019. | Tel.: 2403 7065

Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com

ಮಾಷಿ ಗಣಪತಿ ಪೂಜೆ

ಜನವರಿ 26 ರಂದು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಷಿ ಗಣಪತಿಯ ಪೂಜೆ, ಅಂತೆಯೇ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯ ನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆ, ವಿಜ್ಯಂಭಣೆಯಿಂದ ಜರುಗಿತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾಯತ್ರಿ, ಶ್ರೀ ನಾಗೇಂದ್ರ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಕುಳಿತು ಈ ಸ್ವಾಮಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರು ನೆರೆದಿದ್ದ ಈ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯ ಗಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ರೀಮಲಾ ರಾಧೇಶ, ಶ್ರೀ ಶಶಿಕಾಂತ ಜೋಷಿ, ಹಾಗೂ ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥರು ಇವರಿಂದ ದೇವರ ನಾಮಗಳ ಆರಾಧನೆ ನಡೆಯಿತು. ಮಾಷಿ ಗಣಪತಿಗಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ಶೀಲಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಹಾಕಿದ ಗಣಪನ ರಂಗೋಲಿ ಚಿತ್ರ ಎಲ್ಲರ ಮನ ಸಚೇಯಿತು. ಆನಂತರ ಪ್ರಸಾದ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರೂ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಒಡಗೂಡಿ ಮಾತುಕರೆಯನ್ನಾಡಿ ಮನ ದಣಿದರು.

ಹಿಂದೂ, ಹಿಂದುತ್ವ, ಮೂಲ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ನಡೆವಳಿಕೆಗಳು

ಜನವರಿ 22, 2023 ರಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಚಿದಾನಂದರವರ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡುವ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಎಕೆಯಿಲ್ಲ. ಮೂಲದಲ್ಲಿ, “ಹಿಂದೂ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮೂಲವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ, ಹಿಂದೂ, ಸಿಂಧೂ ನದಿಯ ಹೆಸರನ್ನೇ ಹೊತ್ತು ಬಂದಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜ್ಞಾನವೆಂದು, ವೇದ-ಉಪನಿಷತ್ತಗಳು ಯಾವ ಒಂದೇ ದ್ಯುವವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಆ ಜಗತ್ಕ್ರಾತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಕೇವಲ ಜಗತ್ಕ್ರಾತಿ ಅಥವಾ ಪರಾಬ್ರಹ್ಮತತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯುವ ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಸಾಫರವಾಗದೆ ಜಂಗಮವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು Religionವೂ ಹೌದು. ನಡೆವಳಿಕೆಯೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬನೇ ಸಂದೇಶ ಕಾರಣ ಸೂಚನೆ – ಅಣತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಬಗೆಯಾಗದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಹೂಡಿ, ನಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ” ಎಂದರು.

ಈಗ ಈ ವೇದ-ಉಪನಿಷತ್ತಗಳನ್ನು ಸಾರಿದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದವರು ಎಂದು ತಪ್ಪು ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹರಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಮಂದಿ, ಆರ್ಯ-ದ್ರಾವಿಡರೆಂಬ ಬೇಧ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಎಂದರು.

ನಂತರದ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಾವು ಬೇರೆಯವರು ಕೊಳ್ಳುವ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಹರಡಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದೂ ಬೇಡವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ ಎಂದರು. ಜಾತಿ-ಮತಗಳು ಈ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಇಲ್ಲ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೂಡಿ ಅದನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಎಲ್ಲಿ ಯಾರು ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ವಿಪುರು. ಎಂದು ವಾಲ್ಯಿಕೆ, ವ್ಯಾಸ, ಕನಕದಾಸರಂತಹ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಜಾತಿ ಎಲ್ಲಿಯದು ಎಂದು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು.

ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬೆಳಿಯತ್ತಲೇ ಬಿಟ್ಟು, ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕು. ನಾನು ಗೌರವಿಸುವ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು, ರಮಣ ಮಹಾರಿಂಗಳು ಇಬ್ಬರು. ರಮಣ ಮಹಾರಿಂಗಳು ಅಂದೇ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ, “ನಾನು ಯಾರು?” ಎನ್ನುವುದು ಇಂದಿಗೂ ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡಾಗ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವ ಉತ್ತರ ನಮ್ಮ ನಡೆವಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಕಣ್ಣೆವೆ ಇಕ್ಕದೆ ಕೇಳಿದ ಮಂದಿ ಇವರ ಮಾತಿಗೆ ಬೆರಗಾದರು. ಅಂತೆಯೇ ವೇದಾಂತಕ್ಷಣೆ, ಮಾನಸಿಕ ವೈದ್ಯಕ್ಷಣೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಜ್ಞರಿಗೂಳಿಸಿತು. ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಸದವಕಾಶ ನಮಗೆ ದೊರಕಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಗೌ. ಸಂಪಾದಕರು
ಡಾ. ಜೋತಿ ಸತೀಶ್

ಸಂಪಾದಕ ಮುಂದಳಿ:

ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್
ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ
ನಾರಾಯಣ ನವಲೀಕರಾ
ಗಣಪತಿ ಕಂಕರಲಿಂಗ

ನೀಲಕಂಠ

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರತಿನಿಧಿ
ಎಂ. ಎ. ಎನ್. ಪ್ರಸಾದ್

ನೇಂದ್ರೀಯ ಪ್ರಕಟಣಾಗುವ
ಬರಹಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಲೇಖಕರೇ
ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ
ಬಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು
ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ.

- ಸಂ.

The views expressed by
the contributors in this
journal are theirs and
not of the Association
and the Association is
not in anyway
responsible for the
same.

- Ed.

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ:

ನೇಂದ್ರೀಯ

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್
393, ಭಾವು ಡಾಜಿ ರಸ್ತೆ,
ಮಾಟುಂಗ
ಮುಂಬಯಿ - 400 019.

24037065

Email:
Mysoreassociation.mumbai
@gmail.com
Website:
www.mysoreassociation.in

ಸಂಪುಟ 41

ಫೆಬ್ರವರಿ-2023

ಸಂಚಿಕೆ 02

ಮಾತು ಮೌನವಾಗಿದೆ

ಡಾ. ಜೋತಿ ಸತೀಶ್

‘ಮಾತು’ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ವರದಾನ. ನಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಇರುವ ಒಂದು ಸಾಧನ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು ನಾವು ಆದುವ ಮಾತಿನಿಂದ. ‘ಮಾತು’ ಬಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಸಂಚರಿಸಬಹುದು. ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕಬಹುದು. ಯಾಕೆ ನಾನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಇವತ್ತು ನಾವೆಲ್ಲ ಮಾತನಾಡುವುದೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಅವರನ್ನು ಕೇಳುವಷ್ಟು ವ್ಯವಧಾನ ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದೇ ಅವರ ಪ್ರಪಂಚ. ಒಂದೇ ಮನಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಚಾಟಿಂಗ್ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಒಂದು ಕಡೆ ಈ ಹೊಬ್ಬೆಲ್ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಹತ್ತಿರವಾಗಿಸುವ ಬದಲು ದೂರವಾಗಿಸುತ್ತದೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದೇ ಒರಗಿಯವರು ಒಂದಡೆ ಸೇರಿದರೆ, ತಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಳಿದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮೇಲುಹಾಕಿ, ಅದರ ಆನಂದದ ಸವಿಯನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಒಂದೇ ಕೊತಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಮೂಲೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮೊಬೈಲ್ ನಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾರಿಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಮನಸೆಗೆ ಹೋಸ್ಟ್ ಮ್ಯಾನ್ ಬಂದರೆ ಸಾಕು, ಅವನು ತಂದ ಕಾಗದವನ್ನು ಒದಲು ಎಲ್ಲಾರೂ ಆತುರ. ಮೊಬೈಲ್ ನಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲಾರೂ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆವಾಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವುದು ಒಂದು ಖುಸಿಯಾದರೆ, ಬರೆದ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅಂಟಿಸುವ ಮಜವೇ ಬೇರೆ. ಪತ್ರವನ್ನು ಒದುವಾಗ ಎದುರಿನವರು ನಿಮ್ಮ ಪತ್ರ ಒಂದು ಮುಟ್ಟಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ತಿಳಿದಿರುವೆ ಅಂತ ಒದುವಾಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅದನೋ ಒಂದು ತೃಪ್ತಿ. ನಾವು ಬರೆದ ಪತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲ ಅಂತ. ಹಿಂದೆ ರಾಖಿ ಹಬ್ಬ ಬರುವ ಹತ್ತು ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನದ ಮೋದಲೇ, ರಾಖಿ ತಂದು ಪತ್ರ ಮುಖೇನ ರಾಖಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಮನಸೆಗ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ರಾಖಿ ಕಟ್ಟುವುದು. ದೂರ ದೂರ ಇದ್ದವರಿಗೆ, ಹೊರಿಯನ್ನಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾಡುವುದು, ಇಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ.

ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗೆಲ್ಲ, ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮೋಳಿಗೆ ಅಡಗಿರುವ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿಗೇನೋ ಸಂತೋಷ. ಕೆಲವರು ಎಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ ಕೊರಗುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಬಾಯಿ ಬತ್ತುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾತು ಕಡಿಮೆ, ಆದರೆ ಬೇರೆಯವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಇಸಕ್ತಿ. ಮಾತು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮಧ್ಯ ಇರುವ ಭಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆರಾಮದಾಯಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾತು ಬೇರೆಯವರ ನೋವೆಗಳಿಗೆ ಉಪಶಮನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ವಚನಕಾರರು, ‘ಮಾತೆಂಬುದು ಜೋತಿಲೆಂಗ’ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರಂತೂ, “ನುಡಿದರೆ ಮುತ್ತಿನಹಾರದಂತಿರಬೇಕು; ನುಡಿದರೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ದೀಪ್ತಿಯಂತಿರಬೇಕು; ನುಡಿದರೆ ಸ್ವಷಟ್ಟಿಕದ ಸಲಾಕೆಯಂತಿರಬೇಕು; ನುಡಿದರೆ ಲಿಂಗ ಮೆಚ್ಚಿ ಅಪುದಹುದೆನಬೇಕು; ನುಡಿಯೊಳಗಾಗಿ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತು ಆದಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ತೂಕ ಇರಬೇಕು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾತನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ

ಪುಟ 6 ರಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು

ಹೀಗಿತ್ತು ಮಲೆನಾಡು

(ಜನಪರಿ
ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ)

ಜ್.ವಿ.ನವಿಲೇಕರ್

(ಕಃ ದೇಷ್- ಲೇಖನವು ಕೊಳವಳಿ ಪ್ರಕಾಶನ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ “ನನ್ನೊಳಗಿನ ಮಲೆನಾಡು” ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ)

ಮಲೆನಾಡಿನ ತರಿ ಜಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯ: ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತರಿ ಜಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ ಬಾರದೇ ತಡವಾದಲ್ಲಿ ಗದ್ದೆ ನೆಡಲು ಬೀಜ ಹಾಕಿ ಸಹಿಮಡಿ (ಅಗೇಡಿ) ಮಾಡುವುದೇ ತಡವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಟಿ ತಡವಾದಲ್ಲಿ ಫಸಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ತರಿ ಜಮೀನು ಫಸಲಿಗೆ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈತಿಬಾಧೆಗಳೂ ಜಾಸ್ತಿ. ಮಂಗ, ಹಂದಿ, ನವಿಲು, ಕಾಡುಕೋಣ ಮತ್ತು ಈಚೆಗೆ ಆನೆಗಳ ಕಾಟವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದನಂತರ ಫಸಲು ಮೇಲೆ ತರುವವರೆಗೆ ಹಗಲೂ ರಾಶಿ ಕಾವಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಮಧ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಅಭಾವದಿಂದ ತರಿ ಜಮೀನು ಮಾಡುವುದೇ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಿದೆಯಲ್ಲದೆ, ಈಗಿನ ದುಬಾರಿ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಲಿಯಾಳು ದೊರೆಯದೇ ತರಿ ಜಮೀನುಗಳು ಬಂಜರು ಬೀಳುತ್ತಿವೆ.

ಮಳೆಗಾಲಕೂಟ ತರಿ ವ್ಯವಸಾಯಕೂಟ ನಂಟು. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅರಿದ್ದು ಪಂಡಕ ಮಳೆಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುರಿಯದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮಳೆಗಳು ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತರಿ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದರೆ ಲುಕ್ಕಾನು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಬುತ್ತಿ. ಮಕ್ಕಳ ಗದ್ದೆಗಳು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವುದರೊಂದಿಗೆ, ತಿಗಿನ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಫಸಲು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಲೆನಾಡು ಭೂಮಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಳೆ ಬಂದು ಆರಿದ್ದು, ಪುನರ್ವಸು ಮಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ನೀರು ಕುಡಿದು, ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಕಾರಂಜಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪುನರಹ ನೀರು ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕು. ಈ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ 'ಜಲ ಆಗಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳುವ ವಾದಿಕೆ. ಜಲ ಆದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳಿಯ ಪೈರೂ ನಿಶ್ಚಯ.

ಹಿಂದೆ ಭರಣಿ ಮಳೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ತಿಗಿನ ಗದ್ದೆ ಮತ್ತು ಕಂಪದ ಗದ್ದೆಯವರು ಆಗೇಡಿ ಮಾಡಿ ಬೀಜ ಹಾಕಲು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಗೇಡಿ ಎಂದರೆ ಇದಕೂಗಿ ಬೇರೆ ಗದ್ದೆಯನ್ನೇ ಮುದುಪಿಟ್ಟಿದ್ದು 'ಅಗೇಡಿ ಗದ್ದೆ' ಎಂದೇ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಗೇಡಿ ಗದ್ದೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೀರಾಶ್ಯವಿರುವ ಕಾಲುವೆ, ಹಳ್ಳಿ, ಕೆರೆಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು, ಗದ್ದೆ ಹಾಡಿ ಬೀಜ ಹಾಕಲು ಅವಶ್ಯವಿರುವ ನೀರಿನ ಭರವಸೆಗಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಿದ ಗದ್ದೆಯಾಗಿರುತ್ತೆ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕೂಟ ಈ ಅಗೇಡಿ ಗದ್ದೆ ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ತರಿ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಬೇಕು. ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾದ ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿ ಬಹು ಜನರ ಶ್ರಮದಿಂದ ಆಗುವ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೆಲಸವಿದು. ನಾಟಿಯಾದ ನಂತರ ಜಾನುವಾರು ಪ್ರವೇಶಿಸದಂತೆ ಬೇಲಿಯಾಗಬೇಕು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ತರಿ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಲಗ್ತಿದ್ದ ಕಾಡಿನಿಂದ ಮುಳ್ಳುಗಿಡಗಳು, ಮರದ ಹೆರೆ, ಬಿದಿರು ಮುಳ್ಳು ಮುಂತಾಗಿ ತಂದು ದಪ್ಪಗೆ ಗೊಡೆಯಂತೆ ಬೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಈ ಬೇಲಿಗೆ 'ವಡುಡ ಹಾಕುವುದು' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಕಾಡಿಲ್ಲವಾಗಿದ್ದು, ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲಾಲ್ಲ ಕಡೆ ಜಮೀನಿಗೆ ಕಲುಕಂಬ, ತಂತಿಬೇಲಿ, ವಿದ್ಯಾತ್ರಾ ಬೇಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅಂದಿನ ದಿನಗಳು ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಕಾವಲಿರುವ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ದನ ಕರುಗಳ ಬಾಧೆ ತರಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಅಗೇಡಿಗೆ ಬೀಜ ಹಾಕಿದ ಲಾಗಾಯ್ದು ಕಾವಲು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಭತ್ತದ ಮೊಳಕೆ ತಿನ್ನಲು ರಾಶಿ ಹಂಡಿಗಳು ಆಗೇಡಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಹಾಕಿದ ಬೀಜವನ್ನು ಎಲಾಲ್ಲ ತಿನ್ನುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಅಗೇಡಿ ಪೂರಾ ಮೆಟ್ಟಿ ವೆಕ್ಕಿ ತುಳಿದು ಲಾಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗಿಗೆ ಲಾಟಿ ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ಮಳೆ ಮತ್ತು ಕೂಲಿಕಾರರ ಅಭಾವ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಖಿಚು ಮಾಡಿದ ಹಣಕ್ಕಂತಲೂ ಸಾಗುವಳಿಯಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಲುಕ್ಕಾನಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ತರಿ ಸಾಗುವಳಿ ಹುಮ್ಮಸ್ನೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ತರಿ ಜಮೀನುಗಳು ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಂಜರು ಬೀಳುತ್ತಿವೆ.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ತರಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿರೆ ಇಡೀ ವರ್ಷ ಉಂಟಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಮುಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಗದ್ದೆ ಸಾಗುವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಟ್ಟೆನಲ್ಲಿ ಮಲೆನಾಡು ತರಿ ಜಮೀನಿನ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಸಾಗುವಳಿ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಕಢೆಯಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಮಧ್ಯ ಕಾಲ

ವೈಪರೀತ್ಯದಿಂದ ಬಂಜರು ಬಿದ್ದ ರಸ್ತೆ ಪಕ್ಕದ ತರೀ ಜಮೀನುಗಳು ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ ನವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಎಲ್ಲಾಲೂ ತರಿ ಜಮೀನುಗಳು ಮನೆ ನಿರ್ವಹಣೆಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಂದೋ ಒಂದು ದಿನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತರೀ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿ ನೋಡಲು ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಅನೇಕರು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ಜಮೀನು ನೋಡಲು ಹೋಗುವ ಕಾಲ ಬರಬಹುದೇನೋ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರ್ಥಕಾಲದ ಭತ್ತದ ಕಣಜವಾದ ಮರದ ಪಣತಗಳು, ಕಲಬಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ ಇದ್ದ ನೋಡಲು ವ್ಯಾಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಭವಿಷ್ಯ ಕಂಡವರಿಲ್ಲ.

ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗಿಟ್ಟು: ಈಗ ಸುಮಾರು 80 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗಿಟ್ಟು ಬಂದಿತ್ತಂತೆ. ಈ ಮುಗಿಟ್ಟು ಮಲೆನಾಡನ್ನೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಇಸವಿ ವರ್ಗಾರೆ ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಗಿಟ್ಟಿನ ಕಢೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ತುಂಬಾ ಭಯಾನಕವಾಗಿತ್ತು. ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗಿಟ್ಟಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಿರಿಯರಿಂದ ನಾನು ಕೇಳಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಿಲಿಸಿದ್ದೇನೆ; ಮುಗಿಟ್ಟಿಂದರೆ ಎಲ್ಲಾಲೂ ಯಾರನ್ನೂ ನಿತ್ಯಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವಿಲ್ಲದೆ, ಎಲ್ಲಾರೂ ಕಡ (ಸಾಲ, ಉದ್ದು) ಮಾಡಿಯೇ ದಿನ ದೂಡಿದರಂತೆ. ಆದರೆ ನಿತ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಾಳು, ಬೇಳೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಎಲ್ಲಾವೂ ತುಂಬಾ ಆಗುವಾಗಿದ್ದ ಸಮುದ್ರಾಯಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ದುಡ್ಡಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊರತೆ. ಅಂಗಡಿ ಸಾಮಾನು ಕಡ, ಜವಳಿಅ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಡ, ಜಾನುವಾರು ವಾರ್ಪಾರ ಕಡ, ಬಟ್ಟೆ ಹೋಲಿದ ಟೈಲರ್ ಗೆ ಮಜೂರಿ ಪಾವತಿಸಲು ಕಡ, ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾಲೂ ಕಡದಿಂದಲೇ ವ್ಯವಹಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಮುಗಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟೀತ್ತಂದರೆ ಒಬ್ಬರು ಜಮೀನುದಾರರು ಚೌರಿದವನಿಗೆ ಹಣ ಪಾವ್ತಿಸಲು ಆಗದೇ ಕಡ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆತ ಬೇಜಾರಿನಿಂದ ಏನೋ ಮಾತನಾಡಿದ ಎಂದು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಡ ಮಾಡಿ ಚೌರಿದ ಕತ್ತಿ ಕೊಂಡು ತಂದು, ನಂತರ ತಮ್ಮ ಚೌರಿವನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಇದು ಕಢೆಯಲ್ಲ. ಸತ್ಯವಾವಿ ನಡೆದ ವಿಷಯ ಎಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಜನ ಕಡ ಹೇಳಿ ಸಾಮಾನು ತಂದರೆ, ಅಂಗಡಿಯವರು ಮಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಡ ಹೇಳಿ ತರುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಆಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಭತ್ತಕ್ಕ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಲ್ಲಿದೆ ರೇಟಿಲ್ಲದೆ, ಹಣದ ಮುಗಿಟ್ಟು ಶಾಳಾರದೆ ಬಂದಷ್ಟು ರೇಟಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಜಮೀನು ಕಂದಾಯ ಕಟ್ಟಲು ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಜಮೀನುಗಳು ಕಂದಾಯ ಬಾಕಿಗೆ ಹರಾಜಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವಂತೆ.

ನಾನು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ತಾಲೂಕು ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಉಸ್ಕಾನ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ವಯಸ್ಸಾದ ದಫ್ರೇದಾರನಿದ್ದು. ಈತ ಮೊದಲು ಶೇಕ್ ದಾರರಲ್ಲಿ ಜವಾನನಾಗಿದ್ದವನು. ಕಂದಾಯ ಬಾಕಿಗಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ನೋಟಿಸ್ ತಲುಪಿಸುವುದು ಈತನ ಕೆಲಸ. ಕಂದಾಯ ಪಾವ್ತಿಸಲಾಗದೆ ಕಂದಾಯ ಬಾಕಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಜಮೀನುಗಳು ಹರಾಜಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಈತನಿಗೆ ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪರ ಸವಾಲ್ ಕೂಗುವ ಕೆಲಸ. ಎಕರೆಯೊಂದರ ಕಂದಾಯ ಬಗ್ಗೆ ತರೀ ಜಮೀನು ಸರಕಾರೀ ಸವಾಲು 50 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಕೂಗಿದರೂ ಯಾರೂ ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಂದಾಯ ಬಾಕಿಯಾದ ಸೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಸುಪದು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಬೃಟಿಷರ ಆಳಿಷ್ಟಕೆಯ ಕಾಲ. ಸುಮಾರು 1960 ನೇ ಇಸವಿಯವರೆಗೂ ಇಂತಹ ಸರ್ಕಾರಿ ಖಾತೆಯ ತರೀ ಬಾಗಾಯ್ದು ಬಂಜರು ಜಮೀನುಗಳಿದ್ದವು. ಬಂಜರು ಆಡಿಕೆ ಶೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸರ್ಕಾರಿ ಖಾತೆಯ ಶೋಟಗಳ ಆಡಿಕೆ ಘಸಲೂ ಸಹ 'ಅಮರಾಯಿ' ಎಂದು ಹರಾಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೂಲಿಗಳ ಸಂಬಳ ಗಂಡಾಳಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬದು ರೂಪಾಯಿ, ಹಂಡಾಳಿಗೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಕೂಲಿಯಾಳಿಗೂ ದಿನವ್ಯಾಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರು ಆರ್ಥಿಕ, ಆಡಿಕೆ, ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು, ಉಪ್ಪು- ಮೆಣಸು, ಹುಳಿ (ಹಾಣಿಸೇ ಹಣ್ಣು) ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಡಿಕೆ ಶೋಟಕ್ಕೆ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಲು ಹಣವಿಲ್ಲದೆ, ಆಡಿಕೆ ಕೊನೆ ತೆಗೆದು ತಯಾರು ಮಾಡಿದರೆ ಲುಕ್ಕಾನಾಗುತ್ತದೆಂದು ಬಲಿತು ಬಿದ್ದ ಹಣಿಡಕ್ಕೆ ಹೆರಕಿ ಬಂದಷ್ಟು ಹಣಕ್ಕೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಭತ್ತ ಮತ್ತು ಆಡಿಕೆಗೆ ಗಿರಾಕಿಯೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಜಮೀನಾವರರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನನ್ನೊಂದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆಡಿಕೆಗೆ ಮಣ ಬಂದಕ್ಕೆ (ಅಂದರೆ ಈಗಿನ 10 ಕಿಲೋ) 3 ರೂ. ನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಂದರೆ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ. ಭತ್ತಕ್ಕ ಪಲ್ಲ ಬಂದಕ್ಕೆ (ಅಂದರೆ ಈಗಿನ 80 ಕಿಲೋ) 3 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ. ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೂ ಆಡಿಕೆ ಶೋಟಗಳು ಹಾಳು ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ನಮ್ಮೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಶ್ರೀಮಂತ ಜಮೀನುದಾರರಿದ್ದರು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಆವರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನಂತರ ನಾನು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರು ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ವಂತಜರು ಈ ಶ್ರೀಮಂತರ ಭತ್ತ ವಾರ್ಪಾರದ ವಿಷಯವ್ಯಾಂದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಜಮೀನು ಇದ್ದ ಎಲ್ಲ ಗೇಟೆ ಒಕ್ಕಲುಗಳ ಸಾಗುವಳಿ.

ಸಾವಿರಾರು ಪಲ್ಲಭತ್ತ ಗೇಣಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಾದರೂ ಕೊಳ್ಳಲು ಗಿರಾಕಿಗಳು ಬಾರದೇ ಕಣಜದಲ್ಲಿದ್ದ ಭತ್ತವೆಲಾಲ್ ಇಲಿ-ಹೆಗ್ಗಣಗಳ ಪಾಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಭತ್ತ ಹೇಗೆಪಾಪ ವಿಲೇವಾರಿಯಾಗುತ್ತೆಂದುಲ್ಲ ವ್ಯಾಸನಪಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಗಿರಾಕಿಗಳು ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡದವರಾಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬರುವಾಗ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರು ಹೆಂಚು, ಉಪಿಂಬಿನ ಮೂಟೆ ತರುತ್ತಾ ವಾಪ್ಸಿ ಹೋಗುವಾಬತ್ತ ಹೇರಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹದೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಅಕ್ಷಸ್ವಾತ್ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಭತ್ತ ಪಲ್ಲ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಎಂಟಾಣೆಯಲ್ಲಿ ರೇಣು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ, ಭತ್ತ ಅಳಿಸುತ್ತಾ ಮೂಟೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ. ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಹಣಕೂಟ ಭತ್ತದ ಪ್ರಮಾಣದ ರೇಣಿಗೂ ನೋಡಲಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಹಣ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದು ಭತ್ತ ಪೂರ ಅಳತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ, ಭತ್ತ ಸಾಗಿಸುವಾಗ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣ ಸಾಹುಕಾರಿಗೆ ಪಾವ್ತಿಸಿ ಕಮ್ಮಿಯಾದ ಹಣ ಉರಿಸಿದ ತಂದು ಪಾವ್ತಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಉರಿಗೆ ಭತ್ತ ಸಮೇತ ಹೋದವನು ತಿರುಗಿ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. 'ಕೊಟ್ಟವನು ಕೋಡಂಗಿ ಪಡೆದವನು ಏರಭದ್ರ' ಎಂದು ಜನ ಆಡಿಕೊಂಡರು. ಸಾಹುಕಾರರು 'ದುಡು ಬಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ, ಸದ್ಯ ಭತ್ತ ಲಿಚಾಗಿ ತುಂಬಾ ಕಸ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು' ಎಂದರು. ಈ ತರಹ ಆ ಕಾಲದ ಮಲೆನಾಡು ಧಾನ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು.

(ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು)

ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ 3 ರಿಂದ.....

ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕಲೆಯೂ ನಮ್ಮುಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಜನಪದರು 'ನಾಲಿಗೆ ಕುಲವನ್ನು ಹೇಳಿತು' ಎಂದಿರಬೇಕು. 'ಮಾತು ಬೆಳ್ಳಿ, ಮೌನ ಬಂಗಾರ' ಎನ್ನುವ ಗಾಡೆ ಇದೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞನಿಂದ ನಮ್ಮುಲ್ಲಿರ ಮಾತುಗಳು ಇಂದು ಮೌನದ ರೂಪ ತಾಳಿದೆ. ಅಕ್ಷಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಇದ್ದರೂ, ಮಾತನಾಡುವಷ್ಟು ವ್ಯವಧಾನ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು ಬೇರೆ ಸಾಧನಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಹರಟೆ ಹೋಡೆಯುವುದರಿಂದ ಕಾಲಪರಣ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಈಗ ಕಾಲಪರಣ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟೂಂದು ಅವಕಾಶಗಳಿರುವಾಗ, ಮಾತು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಂದು ಮಾತು ಮೌನವಾಗಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಮಾತು ಒಂದು ಆಯುಧ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಕಲೆ ಕೂಡ. ಈ ಸಂದಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಓದಿದ ಒಂದು ಕೆಂದು ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಸದಾ ಅವನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕುಶಾಹಲ. ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಜೊತ್ತೇತಿಷ್ಟರನ್ನು ಕರೆಸಿ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ. ಒಮ್ಮೆ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಒಬ್ಬ ಯುವ ಜೊತ್ತೇತಿಷ್ಟಿ ಬಂದ, ರಾಜ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಹಸ್ತಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳಲು ಕೇಳಿದೆ. ಆ ಯುವ ಜೊತ್ತೇತಿಷ್ಟಿ, "ಮಹಾರಾಜಾ, ನಿಮ್ಮದು ಅದ್ಭುತ ಭವಿಷ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವು ಸುಭಿಕ್ಷವಾಗಿರಲಿದೆ ಆದರೆ, ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಿಂತ. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜ ಏಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಜೊತ್ತೇತಿಷ್ಟಿಯು ಆದರೆ, ನಿಮ್ಮದು ಅಲ್ಪಾಯ್ದು" ಎಂದ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಪಗೊಂಡ ರಾಜ ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿದುವಂತೆ ಆಚಾರಿಸಿದ. ಕೆಲದಿನಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅನುಭವಿ ಜೊತ್ತೇತಿಷ್ಟಿ ಬಂದ. ಅವನು ರಾಜನ ಕೈಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಮಹಾರಾಜ, ನಿಮ್ಮದು ಅದ್ಭುತ ಭವಿಷ, ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವು ಸುಭಿಕ್ಷವಾಗಿರಲಿದೆ ಆದರೆ, ಎಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜನು ಏಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಆ ಜೊತ್ತೇತಿಷ್ಟಿಯು 'ಆದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜಿಗಳು ದುರದೃಷ್ಟಾಲಿಗಳು'" ಎಂದ. ರಾಜ ಏಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, 'ನಿಮ್ಮಂಥ ಜನಾನುರಾಗಿ ರಾಜರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಹುದಿನಗಳ ಕಾಲ ಆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ' ಎಂದ. ಆಹಾ! ಎಂಥಾ ಮಾತನ್ನಾಡಿದೆ. ತನ್ನಿಂದ ಆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಈ ಜನ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಾನೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವನು, ನನ್ನದೆಂಥ ಹಿರಿಮೆ! ಎಂದುಕೊಂಡು ರಾಜ ಆ ಜೊತ್ತೇತಿಷ್ಟಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ. ಇಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಹೇಳಿದ್ದ್ವಾಗೂ ಒಂದೇ ಮಾತನ್ನೇ. ಆದರೆ ಹೇಳಿದ ವಿಧಾನ ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನ್ನು ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಲೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು.

ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಮಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿದರೂ ಮುಗಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. 'ಮಾತು ಮನೆ ಕೆಡಿಸಿತು, ತೂತು ಒಲೆ ಕೆಡಿಸಿತು' ಅನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನೆನೆಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಈ ಮಾತಿನ ಮಾತುಕತೆಗೆ ವಿರಾಮ ಹಾಡುತ್ತೇನೆ.

“ಬಹುಮುಖಿ”

ಇಲ್ಲಾ ರಾವ್

ಶರಣಿಗೆ ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಬೆಳಗಾಗೆದ್ದ ತಕ್ಷಣ ತನ್ನ ಕಾರಕರಣಿಕೆಯ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಡುಕೆನ್ನಿಸುತ್ತೊಡಗಿತು. ಬದುಕಿದ್ದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ, ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇಲಾಲ್ ಮುಗಿಯಿತೇ, ಕನಸುಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವೇ ಇಲ್ಲವೇ ಅಂತೆಲಾಲ್ ಆನಿಸಿಕೆಗಳು ನುಗ್ಗಿ ಬಂದುವು. ಹಾಗೆಯೇ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತಯಾರಾದ. ಎಂಟೂ ನಲವತ್ತುರ ಬಸ್ಸು ಹಿಡಿಯಲು ಹೊರಡುವ ಮುಂಚೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮೂಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತ. ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನೂ ಲೋಂಡ ಫ್ರೆಲುಗಳು, ಪುಸ್ತಕಗಳು. ಎಲಾಲ್ ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಾಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ ಮಹಾ ಮಹಿಮರು - ಲಿಂಕನ್, ರಾಮಾನುಜಂ, ಬಿನಾಸಿಸ್, ಸೋಫಿಯಾ ಲಾರೆನ್, ಗೆಲಿಲಿಯೋ, ಇತ್ಯಾದಿ.... ಹಾಗಾದರೆ ತನಗೂ ಒಂದು ಆಶಾಕಿರಣವಿತ್ತು. ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಏನಾದರೂ ದಿನ ಏನಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಮರು ನಿಮಿಷವೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕೊನೆಗೊಂದು ಸಲ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಾಲರ್ ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿ, ಚಪ್ಪಲಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಹೊರಟುನಿಂಥಾಗ ಅಷ್ಟು ಬೇಸರವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಈ ರೀತಿಯ ಹುಮ್ಕಸ್ಸು ಇದ್ದಾದ್ದು ಆಫೀಸಿನೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡುವ ತನಕ. ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಪೇರಿಸಿದ್ದ ಇನ್‌-ಟೆಂಪ್ಲೆಗಳ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗುತ್ತಲೂ ಶರಣಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಬೆಳಗಿನ ಭಾವನೆ ಉಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಂದು ಬಂದು ರೀತಿಯ ಹತಾಶೆ ಕವುಚಿಕೊಂಡಿತು. ಸಂಚೇರೂಮಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದು ಬೀಗ ತೆಗೆದು ಒಳಬಂದಾಗ, ಎಂದಿನಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸೋಷ್ಟೇ ಹಚ್ಚಿಂ ಚಾಯ್ ಮಾಡಿ, ಆರಾಮ ಕುಚ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಒರಗಿ, "ಯೂ ಡಿಸವ್ರ್ ಅ ಲೆಶರ್ ಲೀ ಕಪ್ ಆಫ್ ಟೀ" ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಚಾಯ್ ಹಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೂಡ ಅಂದು ಕೈಬಿಟ್ಟು. ಪುಸ್ತಕಗಳ ಶೇಲ್ಫನ ಕೆಳಗಡೆ ಹಾಸಿದ್ದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಧೋಪ್ಪನೆ ಬಿಡ್ಡ. ತನಗ್ಯಾಕೆ ಇಂಥ ಬದುಕು ಕಾದಿತ್ತು? ಇಷ್ಟೆಲಾಲ್ ಸಾಧಿಸಿದ ಈ ವೃಕ್ಷಿಗಳಿಗಿಂತ ತಾನಷ್ಟ್ರೀ ಶೇಳೇ. ಅವರೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅವರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರೇ ಆಗಿದ್ದರಲ್ಲವೇ.... ತಾನೇನು ದಡನೇ, ಧೂರ್ಣನೇ, ಕುಡುಕನೇ.... ಹಾಗೆ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಚಿಕ್ಕ ವರ್ಯಸ್ಸಿನಿಂದ ತನಗೆ ಘಸ್ಟ್ ಕಾಲ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ..ಸೂಕ್ತಲು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಶುಭಾಷಣ, ಲಘು, ಸಂಗೀತ ಡಿಬೇಟ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಗಿಟ್ಟಿಸಿರಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಈಗೇಕೆ ಹೀಗಾಯಿತು? ಎಂದೂ ತನೆಗೆ ಸುಸಂಧಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲವೇ?

ಶರಣನ ಸಂಯಮದ ಕಟ್ಟಿಯೊಡೆದು ಮಗುವಿನಂತೆ ಬಿಕ್ಕ ಬಿಕ್ಕ ಅಳತೊಡಗಿದ. ಆಸಹಾಯಕತೆಯಿಂದ ದಿಂಬು ಗುದಿದ್ದ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಚಾಯ್ ಪ್ರಡಿಯ ಶೀಘ್ರ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ. ನೋವಾಗುವವರೆಗೂ ಶೇಲ್ಫಗೆ ತಲೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡ. ಮತ್ತೆ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದ.

ಆಗ, ಸಂಚೇಗತ್ತಲು ಮುಸುಕಿದ್ದ ಆ ಮಣಿಕು ವಾಸನೆಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬುಕ್ ಶೇಲ್ಫನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇದ್ದಕ್ಕಿಂದಂತೆ ವಿಚಿತ್ರ, ಬೆಳಕೊಂದು ಹರಡತೊಡಗಿದ್ದ ಇಷ್ಟ ಕಳವಳದ ಮಧ್ಯೆಯೂ ಅರಿವಾಗಿ ಬೆಚ್ಚಿದ. ತಾನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದೇನು? ಬೆಳಕು ಮೆಲ್ಲಾಗೆ ಹರಡಿ, ಕಾಂತಿಯುತವಾಯಿತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅದರೊಳಗಿಂದ ಬಕ್ಕ ತಲೆಯ, ಕಿವಿಗೆ ರಿಂಗು ತೊಟ್ಟು, ನವ ಬುದ್ಧನಂತಿದ್ದ ಮುಖಿವ್ಯೋಂದು ಮೂಡಿ ಬಂತು. ಶರಣ ಬೆವರಿದ. ಕಂಗಾಲಾದ. ಇದು ತನ್ನ ಭೂಮೆಯೇ? ತನಗೆ ತಲೆ ಕೆಡುತ್ತಿದೆಯೇ? ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಬೆವೃಟಿಕೊಂಡ.

"ಶರಣ ಹತಾಶನಾಗಬೇದ, ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹೊಡಲು ನಾನಿಲ್ಲಾಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹೇಳು... ನಿನಗೇನು ಬೇಕು...?"
"ಅಂ....." ತಡವರಿಸಿದ ಶರಣ.

"ಶರಣ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಆಯೊ ಮಾಡಿರುವುದು ನಿನ್ನ ಆದೃತ. ಇಂದು ನಿನಗೆ ಈ ನರಕದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ.... ಹೇಳು... ಹೆದರಬೇಡ... ಏನು ಬೇಕು..."

"ನೀನು ಯಾರು?" ಶರಣ ತೊಡಲಿದ.

"ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕಾಂಕಾ, ಮತ್ತೇನೂ ಕೇಳಬೇಡ, ನಿನ್ನಾಸೆ ಏನು ಹೇಳು.... ರೂಪ, ವಿದ್ಯೆ, ಹಣ..." ಶರಣ ಎಚ್ಚತ್ತು ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡ. "ತನ್ನ ಕನಸಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತೇ?

"ಏನು, ನಾನೇನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡುತ್ತೀಯಾ?" ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡು ಕೇಳಿದ ಶರಣ.

"ಹೌದು, ನಾನು ಸರ್ವಶಕ್ತಿ. ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡಬಲ್ಲ..."

ಶರಣ ತಲೆ ಕರೆದುಕೊಂಡ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ನಿಜವಿರಬಹುದೇ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇನಂತೆ? ಕೇಳಿ ನೋಡುವುದು... ಅದರಿಂದ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಏನು? ಶರಣನ ತಲೆ ವೇಗವಾಗಿ ಕೆಳಲ್ಲಿ ಮಾಡತೊಡಗಿತು. ಏನು ಕೇಳಲಿ? ತಕ್ಷಣ ಮೂಡಿ ಬಂದರು ಮೈಕ್ ಟ್ರೇಸ್‌ನಿನ ಮುಖಿ, ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ಆವನ ಸಾಹಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಟ್ಟಿಗಟ್ಟಳೆ ಓದಿ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೀ. ಹೌದು... ಶಕ್ತಿ... ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿ!

ಕಾಂಕಾ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಾರಿಗಿಂತಲೂ ಶಕ್ತಿಯುತನಾದ ಮುನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು..."

"ಅದಕ್ಕೆ... ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಂತೀಯ..."

"ಕಾಂಕಾ.... ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಚಂಡ ಬುದ್ಧಿವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೇಯಾ? ಅದ್ವಾತೀಯನನ್ನಾಗಿ? ಆಗ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನ..." ಕಾಂಕಾ ಹೂಂಗುಟ್ಟಿದ, ಬೆಳಕು ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ತೇಜವಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಕ್ಷೀರಿಸತೊಡಗಿತು. ಕಾಂಕಾ ಕರಗಿ ಹೋದ. ರಾತ್ಮೋರಾತ್ರಿ ಶರಣನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಪ್ರತಿಮ ಪ್ರತಿಭೆ, ಪಾಂಡಿತ್ಯ ತೋರಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ. ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಾ ಅಸಾಧಾರಣ ಚಾಣಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಎಂತಹ ತೊಡಕನ್ನಾದರೂ ಬಿಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಮೇಧಾವಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ. ವಿಶ್ವವಿಖಾತ ಚೆಸ್ಸು ಪಟುಗಳನ್ನು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿದ. ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ಬರೆದ. ಎಷ್ಟೋ ವಿಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಿರಿಮೆ ಗಳಿಸಿದ.

ನಂತರ ಕಾಲನಗರಿಯತ್ತ ಹೊರಟ. ಆ ಬಹುಮುಖಿ ಶಿಲೆಯನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಪರ್ಕುದ ಚೌಕದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಮರನಾದ. ಇದನ್ನು ನೋಡಲು ಅಂದಿನ ಸುರಸುಂದರಿಯಿರಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪರಿತಪಿಸಿದ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶೈವಾತ್ಮೇಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನವೇನಿಸಿ, ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಹತೋಟಿ ಪಡೆದ ಸಮಾಧಾನ ಕಂಡುಕೊಂಡ.

ಆಗ ಇವನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ದೂರದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇವನತ್ತು ನಡೆದು ಬಂದ.

ನನ್ನ ಹೆಸರು ನಿನು ಕೇಳಿರೇಬೇಕು. ನಾನು ಶೇಷಾ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಂತ ಹಣವಂತ. ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೊರಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಈಗ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ.

"ಎನದು..." ಶರಣ ಆನುಮಾನಿಸಿದ.

"ನೀನು ಇತ್ತು ಬಾ..... ಹೇಳುತ್ತೇನೆ..."

ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಸಫಳಕ್ಕೆ ಶೇಷಾ ಶರಣನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. "ಈಗ ನನಗೆ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕನಸೆಂದರೆ, ಈ ಬಹುಮುಖಿ ಶಿಲೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಟ್ಟು ಅಮರನಾಗುವುದು... ಅದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯ ಬೇಕು. ನೀನು ನನಗೆ ಅದರ ಗುಟ್ಟು ಹೇಳು. ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕೋ ಕೊಡುವೇ..."

"ನನ್ನ ಈ ಆಪ್ರತಿಮ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ನನಗೇನೂ ಹುಚ್ಚೇ..."

"ಶರಣ, ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನೀನು ಇನ್ನೂ ಏನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ನಾನು ಹಣ ಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದದ್ದನಲ್ಲಾ ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅಮರತೆ ಬೇಕು. ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಗುರಿ, ಹುಚ್ಚಿ... ಈ ಬಹುಮುಖಿ ಶಿಲೆ..."

ಶರಣ ನಕ್ಕಬಿಟ್ಟು.

ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು.....

ಶಾಲೆ, ಮನೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಇ ಡಾ. ಮಂಡುನಾಥ್

ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಪೀಠಿಗೆಯ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಚರ್ಚೆಗೆ ನಡೆದಿದೆ. "ನನ್ನ ಮಗ ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ದೂರುವ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಬಹಳ ಇದಾಗಿರೆ. ಅಂತೆಯೇ "ನಮ್ಮ ಮಗ ನಮಗಿಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತ" ಎಂದು ಆವನ ಮುಂದೆಯೇ ಹೊಗಳುವ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಕೂಡ, ನಮ್ಮ ಮಗ ಇಂತಹ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ನಲ್ಲಿ ಒದುತ್ತಿದ್ದಾಗನೇ. ಅಂತಹ ಕಾಲೇಜ್ ನಲ್ಲಿ ಆವನು IT ಮತ್ತು AI ಒದುತ್ತಿದ್ದಾಗನೇ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ತಂದೆತಾಯಿಯರೂ ಕಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲ.

ನಮಗೆ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಮಾತ್ರ ಎದ್ದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭಾಸ ಒಂದು ಹೆಸರಾಂತ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರೂ ಆದೇ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ ಓವ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಪಾಠಗಳನ್ನೇ ಹೇಳಿ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆಗುವ ಒಂದೇ ಗುರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಮಾಸ್ಟರ್ ಗಳೂ ಮಾಡುವ ಪಾಠ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಕ್ಕಳ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಎದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ "ತೆಪ್ಪಗೆ ಕುಳಿತುಕೊ" ಎನ್ನುವುದೇ ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ. ಹೀಗಾಗಿ ಯಾವ ಮಾನವೀಯ ನಡೆವಳಿಕೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ನಾವು ಬೆಳೆಸುವ ಒಂದು ಗಿಡ. ಗಿಡವೂ ಕೂಡ ಹುಡ್ಗೆ ಹುಡ್ಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವದನ್ನು ತ್ವರಿತ ಇತ್ತು ಕೆತ್ತಿರಿಸಿ, ಒಣಿಗಿದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಕಿರು, ಮೇಲೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೂಡ. ಆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕಣಿಣಿಟ್ಟು ನೋಡುವ ಕೆಲಸ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಿಗೂ. "ಆವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೋಂವಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ" ಎನ್ನುವ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಆವಸಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ನಡೆವಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಂತೂ ಕರೋನಾ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆವಸಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೊಬೈಲ್ ಕೋಟಿರುವುದರಿಂದ ಆವನು ಏನು ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೂ ಗಮನವಿಲ್ಲ. ಮೊಬೈಲ್ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಆವಸಿಗೆ ಕನ್ನಡಕವೂ ಬರಬಹುದು, Spondylitis ಕೂಡ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆವಸಿಗೆ ಮೊಬೈಲ್, ಲಾಪ್ ಟಾಪ್ ಹೇಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಾಗಿ ಆವನು, ಹನ್ನರಡನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಆವಸಿಗೆ Washington ನ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಹೆಸರೇ ಕೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಟರೂ ಆ ಹೆಸರು ಕೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆದು 'ಸಿಲ್ಲಿ-ಬಸ್'ನಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಇವರ ಧೇರ್ಯ.

"ನಮಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಏಕೆ ಬೇಕು?" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹಿಂದಿನವರು "ಅಯೋ ನಮಗೆ ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳು ಬೇಡವೇ?" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು 'ವೃದ್ಧಾರ್ಥಮ'ಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇರಲಿ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು, "ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆವರು ಬೇಡವೇ?

ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸೇರಿವೆ? ಮಾತ್ರ - ನಡೆವಳಿಕೆ - ಉಡುವು -ತಿಳುವಳಿಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿವೆ. ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಕಲಿಯಬಾರದು, ಅಂತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡೆ-ನುಡಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ನಾವು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈಗ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ ಏಕೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ "ಒಳ್ಳೆಯ ನೌಕರಿ ಸಿಗರ್ಬೇಕು" ಎಂದು. ಅಂದರೆ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ "ನೌಕರ"ನಾಗುವಂತೆ ತಲೆ ಮಾಸುವುದು ಈ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಕೆಲಸ. ಮೊದಲು 1940 ರಿಂದ 70 ರವರೆಗೆ ಇಂಜನಿಯರ್ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಹಂಚುಚು, ಆಮೇಲೆ IT ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಹಂಚುಚು. ಯಾರಾದರೂ ನಾನು Science ತಗೋತೀನಿ ಎಂದರೆ, "ದಡ್ಡ, ನೀನೇನೂ Lecturer ಆಗಬೇಕೇ?" ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕುಗಿಸುವುದು. ಆಮೇಲೆ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಿಚರ್ಫ್ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೊರಗೆ ಸಹಾರವನ್ನು ಬ್ಯಾಯುವುದು. ನನಗೆ Mathematics ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಮರ್‌ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಅಳುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಾಕಾಗಿದೆ.

ಇಂತಹ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು- ಶಾಲೆಗಳೂ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವುದೋ ನೌಕರರಿಗೆ ಸೇರಿ, ಮಾರು ದಿನದಲ್ಲಿ "I don't like my Boss" ಎಂದು ಕೆಲಸಬಿಟ್ಟು ಕೂರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಶಾಲೆಗಳು, ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿ, ಡಿಗ್ರಿ ಕೊಡಿಸಿ placement ಕೊಡಿಸಿ, ನಂತರ ಆ ಕಂಪನಿಗಳಿಂದ ಬೇಗಳಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಬೇಕು.

ಕೇವಲ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿ, ಕಾಗದದ ಡಿಗ್ರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಡತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ತಾನೇ ನಿಲ್ಲಿಸ ಸೈಕ್ಲಿಂಗ್-ಫ್ರೆಯ್‌ಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವುದೇ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ, ಶಾಲೆಗಳ ಕೆಲಸ.

ಮನುಷ್ಯನ ಆರೋಗ್ಯ ಅವನು ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಮನೆಯ ಆಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನದೇ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ ತಿನಿಸನ್ನು ತಿನ್ನುವಂತೆ ದಿನಕ್ಕೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮಗನಿಗೆ ಇತ್ತು ಕಳಿಸುವ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಯೋಗ್ಯತೆಯಾದರೂ ಏನು? ಅಂತೆಯೇ ಇಂತಹ ಬೀದಿ ಆಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಾಸ್ತರ್ ಗಳು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ. ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಿಂಡಿ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸುವ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ? ತನ್ನ ತಿನಿಸನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಇದಾದರೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ Swiggy-Zomato ಗಳಿಂದ ತರಿಸುಕೊಂಡು ತಿನ್ನು ಎಂದು ಹೇಳುವ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಿಗೆ ಇಷ್ಟಾಗ ಆರಿವು ಇಲ್ಲವೇ?

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತರುಗಳಿಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮವರಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲವೂ ಆಗಲೇ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ, ಅಮೆರಿಕಾ ಅಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ ಸೇರಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನಾದರೂ ನಾವು ಎಚ್ಚೆತ್ತು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ಭಾರತ ಭಾರತವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಠಿಗೆ ತಯಾರಾದರೆ ಮಾತ್ರ.

Matrimonial

Alliance Invited for a Smarta, Kannada Brahmin boy, DOB: 27th May 1992, Gotra: Kashyapa, Rashi: Meena, Nakshatra: Uttarabhadra, Qualification: B.E. Production VJTI- Mumbai working at Easyserve Marketing, Operation Head in Mumbai.

Contact: Mrs. Sriprabha Sathyanarayana
Contact No.: 9840494853

Alliance invited for a Vokkaliga Kannada Girl DOB: 30.05.1990, Time:4.10 p.m., Place: Thane, Qualification: B.E. (arch) M.S. (Construction Project Management) Oxford University, U.K., Subcaste: Hosadevaru – Vokkaliga.

Contact: Mr. M. Muniraja
Contact No.: 9323725260
Email ID: rajamuni54@yahoo.co.in

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆ ಯಾವುದು?

- ನಂದಿಶ್ರೋ ಎಚ್ ಎನ್

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವ ಏದು ಭಾಷೆಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

1. 37 ಕೋಟಿ ಜನರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. 90 ಕೋಟಿ ಜನರು ಇದನ್ನು ಎರಡನೇ ಅಥವಾ ಮೂರನೇ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟು 127 ಕೋಟಿ ಜನರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.
2. ಮಾತ್ರಂಡರಿನ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು 92 ಕೋಟಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. 20 ಕೋಟಿ ಜನರು ಇದನ್ನು ಎರಡನೇ ಅಥವಾ ಮೂರನೇ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟು 112 ಕೋಟಿ ಜನರು ಮಾತ್ರಂಡರಿನ್ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.
3. 34 ಕೋಟಿ ಜನರು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. 30 ಕೋಟಿ ಜನರು ಇದನ್ನು ಎರಡನೇ ಅಥವಾ ಮೂರನೇ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟು 64 ಕೋಟಿ ಜನರು ಹಿಂದಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.
4. ಸಾಷ್ಟ್ಯನಿಷ್ಟ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು 46 ಕೋಟಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. 7 ಕೋಟಿ ಜನರು ಎರಡನೇ ಅಥವಾ ಮೂರನೇ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟು 53 ಕೋಟಿ ಜನರು ಸಾಷ್ಟ್ಯನಿಷ್ಟ್ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

5. ಪ್ರೈಂಚ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು 8 ಕೋಟಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. 20 ಕೋಟಿ ಜನರು ಇದನ್ನು ಎರಡನೇ ಅಥವಾ ಮೂರನೇ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟು 28 ಕೋಟಿ ಜನರು ಪ್ರೈಂಚ್ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮೂವತ್ತನೇ ಸಾಫನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಇದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು 4.4 ಕೋಟಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. 1.2 ಕೋಟಿ ಜನರು ಇದನ್ನು ಎರಡನೇ ಅಥವಾ ಮೂರನೇ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟು 5.6 ಕೋಟಿ ಜನರು ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹ್ಯಾಯನ್ ತಾಂಗನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕುರಿತು ಏನನ್ನು ಬರೆದಿದಾಗಿನೆ?

- ಗೌತಮ್ ಆರ್

ಹ್ಯಾಯನ್ ತಾಂಗನು ಕನ್ನಡಿಗರ ಬಗ್ಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಬರೆದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತನು ಬನವಾಸಿ, ಬಾದಾಮಿ ಮುಂತಾದ ಸಫ್ಲಾಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು, ಚಾಲುಕ್ಯ ಸಂಸಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಇಮ್ಮಡಿ ಪುಲಕೇಶಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಬರೆದಿದಾಗಿನೆ. ಅದನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಬರೆದಿದಾಗಿನೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಕನ್ನಡಿಗರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿದಾಗಿನೆ ಎಂದು ಅಧ್ಯ್ಯಾಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತು.

ಕಾರ್ತನು 6 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪುಲಕೇಶಿಯ ಆಸಾಫಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಬನವಾಸಿ, ಬಾದಾಮಿ ಮುಂತಾದ ಸಫ್ಲಾಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಹ್ಯಾಯನ್ ತಾಂಗ್ ಚಾಲುಕ್ಯ ರಾಜ ಇಮ್ಮಡಿ ಪುಲಕೇಶಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನು "ರಾಜನು ದಯಾಮಣಿ, ಜತುರನೂ ಹಾಗೂ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅವನು ಹೇಳಿದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜನರು ವಿಶ್ವಾಸದೋಹಕ್ಕಿಂತ ಸಾವಿಗೆ ಅದ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎತ್ತರ ಮತ್ತು ಗಟ್ಟುಮುಣ್ಡುದ ಜನರು, ದಯೆದಾಳ್ಳಿಕ್ಕಿಂತ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಸೇದು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ."

ಹ್ಯಾಯನ್ ತಾಂಗ್ ಇಮ್ಮಡಿ ಪುಲಕೇಶಿಯ ಚಾಲುಕ್ಯ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಾಗೆ, ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಶೀಲಿತ ಮತ್ತು ಶಸ್ತ್ರಸಜ್ಜಿತ ಯೋಧರು ಮತ್ತು ಆಸಂಖ್ಯಾತ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಇದ್ದವು, ಯುದ್ಧಕೂಟ ಮುನ್ನ ಆಸೆಗಳಿಗೆ ಮದ್ದ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನರ್ಮದಾ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹಷಣ ವಿರುದ್ಧದ ಯುದ್ಧದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳಿದಾಗೆ, ಹೇಗೆ ಪುಲಕೇಶಿಯ ಸೈನ್ಯವು ಹಷಣನನ್ನು ಹಿಮ್ಮುಣಿ ದೂರ ತಳಿಂದವು, ಆಸೆಗಳ ನೆರವಿನಿಂದ ಯುದ್ಧ ಗೆದ್ದ ನದಿಯನ್ನೇ ಗಡಿಯಾಗಿಸಿ ಕದನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಒಂದು ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿವರಣೆಗಳಿಂದ ನಾವು ಆತನು ಕನ್ನಡಿಗರ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಹೇಳಿದಾಗಿನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತು.

Few More Strides Before the Centenary

 M. A. N. Prasad

We are bringing from this issue a serial by M.A.N. Prasad about the Association. Prasad has been associated with the management of the Association for more than two decades and has gone through the times when we renovated and rebuilt our building. He will be sharing his intimate knowledge of the Association with the readers through these columns.

- Editor

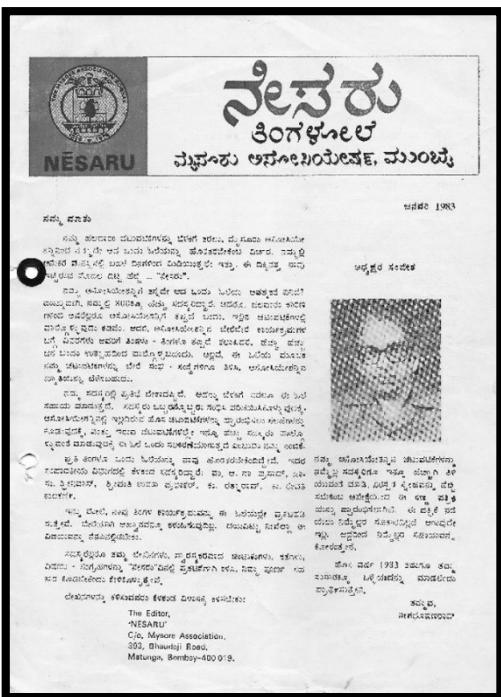
The birth of Nesaru...

The theatre activities in the early 80's were hectic. Many new plays were written, many new plays were staged. Many plays got repeat shows. It was a time when leading dailies carried a review of the plays. The Annual theatre Festival conducted by the Kala Kendra promoted many theatre groups and directors to pen new plays and present them at the festival. In fact, there was a healthy spirit among the theatre groups to excel and gain the appreciation of the audience.

We were invited to present three of our plays at Bangalore. Four parties namely, All India Women's Conference, Dept. of Information & Publicity, Natya Sangha and Natya Darpana of Bangalore had sponsored the shows and we were to present Dr. B.R.Manjunath's Bitti Beledaddu, Benda Kaalooru and Geetha Vishvanath's Koopa Mandooka, on the four days at Ravindra Kala Kshetra, Bangalore. Now, we could not have different groups acting in each of these plays. That would mean an unwieldy crowd going over to Bangalore. So, we had to plan such that the same group of 30 - 35 people act in all the three plays. That means the rehearsals need to be planned as you can rehearse any one play at a time. The rehearsals could not be extended beyond 9.30 p.m. We drew up a schedule of rehearsals which was to be strictly followed. Not only we had to prepare ourselves, we had to carry all the required equipment and stage settings, so that we do not depend upon getting them there at Bangalore. We got two huge trunks in which the various items were stored. A detailed list of contents was prepared and it was pasted inside each trunk. Issuing and returning the items from the trunk was confined to the back stage workers so that the contents of each trunk remained undisturbed. Labels bearing Associations name & logo were pasted on each of our baggage so that it could be easily identified. We were now set for the plays at Bangalore.

At Bangalore, a funny thing happened. It appears that in Karnataka, the word Karnataka or Kannada is used to replace the word Mysore. It is a kind of generic expression. So, we were surprised when the local hosts while talking with us said "ನಿಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದಲ್ಲಿ

ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸ್ತೀರ್” or “ನಿಮ್ಮ ಕನಾಡಟ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸ್ತೀರ್”. They meant our Association, but used a generic term while referring to it. This set us thinking.

Inadvertently they were using a term which was not correct. We wanted that they refer to us by our name and not by some generalised name. On our way back we discussed this matter seriously and felt that we should bring out a newsletter which would highlight our identity.

The next step was to get it passed in our Managing Committee meeting. At that time Sri. Nagabhushan Rau was our president and he used to conduct the meetings in a very professional manner. Any proposal put up in the meeting needed to be supported by a cost – benefit analysis and proper home work. We put up a case for a house journal quite strongly and it got approved in the committee. Once you have a journal, you need an editor for it. Since I made a strong pitch

for a house journal, every one said that I should take up the editorship of the journal. The first issue of our journal rolled out in January 1983.

Sri. Santosh Kumar Gulwadi had recently taken up the editorship of ‘Taranga’. He wrote about the launch of Nesaru and wished the project all luck, in Taranga.

Producing Nesaru in the early days was fraught with difficulties. Aarti printers who was printing it had limited type faces and faced a lot of difficulty. We soon located a party in Belgaum who could print it by offset but the artwork had to be prepared by us by typing the matter on a Kannada type writer. This went on for some time, till Aarati Printers got additional type faces and could handle Nesaru. The printing of Nesaru reverted to Aarati Printers.

The postal concession for Nesaru had not come. Postage was very heavy. Whenever we went to Delhi, we followed up on this front. At last, we got the postal concession.

Many of our members have helped us in editing Nesaru. We are grateful to all of them. We are grateful to the Management of the Association for allocating the expenses of Nesaru in their Budget and promoting its regular and continuous publication in the last forty years.

With the passage of time, an online version of Nesaru is also being brought out. Nesaru has been successful in connecting the members with the happenings at the Association and has created a sense of belonging among members.

PUZZLES & TEASERS

Quickie 1) There is a word in English language in which the first two letter signify a male, the first three letters signify a female. The first four letter signify great man and the whole word, a great woman. What is the word?

Quickie 2) What is the harder to catch the faster you run?

Quickie 3) What has cities but no houses, but forests but no trees and water but no fish?

IDENTIFY THE WORDS WITH (BRA)

1. A POISONOUS
SNAKE (COBRA)	6. AN ALCOHOL
7. MATHEMATICAL	14. PART OF A TREE
15. RING MODE OF A CELL
2. AN IMPORTANT
PART OF ANY
VEHICLE	EQUATION
8. SUNSHINE	16. ANIMAL WITH STRIPES
17. METAL
3. A MARKETING	9. COURAGEOUS	
4. ROOM FULL OF
BOOKS	10. RELIGEOUS	
5. ANGELINA JOLIES	11. IN YOUR HEAD	
	12. IN YOUR WRIST	
	13. FESTIVITY	

Word Puzzles Brain Teasers

Word Puzzle (Wacky Wordie): can you figure out which compound noun or phrase each of these represent? Here's a hint: number 1 is 'sandbox'. Good luck!

1. SAND	2. MAN BOARD	3. STAND	4. READING
5. WEAR LONG	6. ROAD	7. TOWN	CYCLE CYCLE CYCLE
9. LEVEL	10. M.D. PH.D. B.S.	11. KNEE LIGHTS	12. OOO OO
13. CHAIR	14. DICE DICE	15. ETC ETC	16. GROWTH
17. MIND MATTER	18. HE'S/HIMSELF	19. ECNALG	20. DEATH/LIFE
21. GIGI CCC C	22. PROGRAM	23. UUU YOU ME	

Answers to the last month puzzles & teasers

1. POST OFFICE	8. BANGINAPALLI
2. COIN	9. MALLIKA
3. DICTIONARY	10. KESAR
4. LANGDA	11. TOTAPURI
5. DASHERI	12. AMRAPALI
6. NEELAM	13. BADAMI
7. PAIRI	14. SANDHOORA

15. RASPURI	
16. MALDA	
17. MAM PASAND	
18. ALPHONSO	
(Compiled by Ananth Banwasi)	

According to the people who reject the Aryan invasion theory, what is the relation between the Indus Valley civilization and Vedic civilization?

Avalokiteshwara Padmapani

The Aryan migration happened and not any "invasion" and no civilizations were destroyed either. What happened was an evolution of the preexisting cultures and the mixing of cultures.

Another thing is that there were other cultures existing side by side along with the cultures in the Indus and Ganga plains like the ones in Bengal, Bihar, the Jorwe culture in Maharashtra and the Malwa culture in Madhya Pradesh.

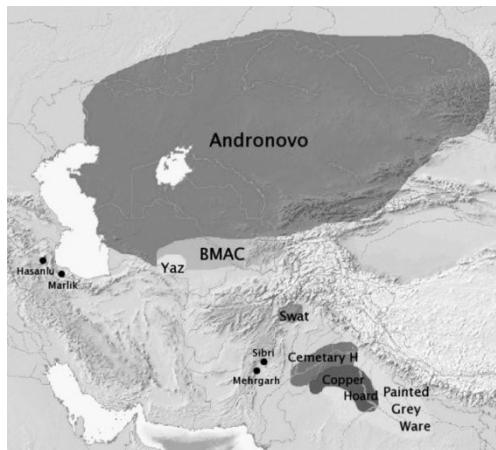
Basically, the civilizations moved eastwards and the Indo Aryans introduced themselves in between and mingled with the existing peoples.

The evolution from the Late Harappan period happened like this:

- The first distinct Bara culture(4000BCE)-in the doab region of Yamuna and Sutlej in modern day Punjab, Haryana, West UP

There was basically an intermixing of the Harappan and Bara cultures at this time. Important sites include Kotla Nihang Khan and Bara in Punjab.

Note: It was centered around the Ghaggar valley. The Ghaggar river is considered by many historians as the remnants of the Saraswati River. Bara culture are fortresses in Ropar, Punjab

- Ochre Coloured Pottery Culture (4000–3500 BCE)-eastern punjab, north east Rajasthan, Western UP

This was the last culture of the Bronze age and at this time, the Indo aryans mixed with the preexisting peoples.

Important sites of this time were Atranjikhera, Lal Qila, Jhinjina etc. The rivers like Sahibi, Krishnavati and Soti were the backbone of this civilization.

Artefacts showing bullock carts prove the fact that Indo Aryans migrated to India at this time. The Indo Aryans before the OCP culture were part of the Copper hoard culture. Thus, an intermixing of both these civilizations happened at this time.

The Indo-Iranians founded the Andronovo culture and moved eastwards. After BMAC, Yaz, they reached India as Indo Aryans. It is proposed that they founded the Copper Hoard culture. This Copper Hoard culture mixed with the OCP.

Copper Hoard artefact Woman riding two bulls (4000—3500 BCE), Kaushambi, OCP culture

- ceramic goblet from Navdatoli, Malwa-3300 BCE
- Bihar, Bengal, Eastern UP) -This was the first Iron age culture showing cultivation of barley, legumes and is characterised by terracotta, carnelian artefacts.
- Painted Grey Ware of Western UP (2200–1600 OR 1500 BCE)- This was a proper Indo Aryan Civilisation. The artefacts of this time period are similar to the earlier cultures because they were made by the Indigenous peoples.

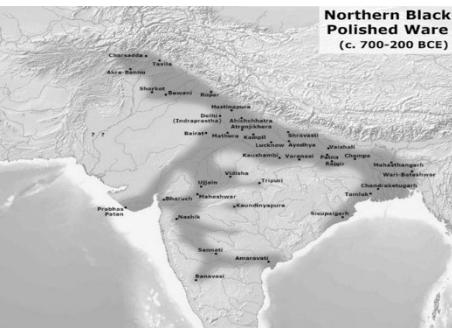
- Painted grey ware pottery

The main sites include Hastinapura, Bhagwanpura, Radhakund, Panipat among others.

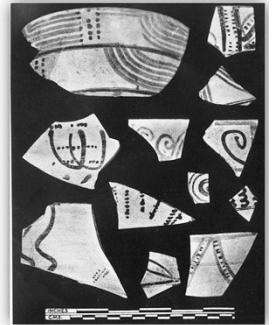
- bone combs from the PGW culture

- Northern Black Polished Ware-1700 to 1200 BCE and marking the rise of the

mahajanapadas.

Thus, there was no "dark age". Surely the grand civilization of Harappa did not stay for long at the Sindhu – Saraswati River Valley, but the civilization did evolve and added many more peoples as it moved eastwards.

ವಿಜಯ ಕುಮಾರ, ಹಿ.ಡಿ.

ಈ ತಲೆಬರಹದಿಂದ ಪಾರಂಭವಾಗುವ ಹಾಡು, ಗಣಾಳ ರಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ತೆಲುಗು ಚಲನಚಿತ್ರ ಗೀತೆ. ಇದನ್ನು ಹಾಡಿದವರು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ತೆಲುಗು ಹಿನ್ನೆಲೆ ಗಾಯಕ ಫೆಂಟಸಾಲ. ಈ ಚಿತ್ರ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸ್ಪೃಹಿಕಾ ಚಿತ್ರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನವಾದಾಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಟಾಕೆಸೀನೆ ಹೋರಗೆ ತಮ್ಮ ಪಾದರಕ್ಷೇಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಳಗೆ ಹೋಗಿ ಚಿತ್ರ ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೂಂದು ದ್ವೇಪ ಭಕ್ತರು. ಈ ಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹೋಡೆದಾಟ ಬಡಿದಾಟಗಳು ನಡೆದದ್ದೂ ಇದೆ.

ಕಾರಣ ಆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ, ಆರತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಹೀಂದಿನ ಸೀರೀನಲ್ಲಿ, ಬಾಲ್ಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಪರದೆಯ ಕಡೆಗೆ, ದೇವಾಷಾಂಕದ ಆರತಿ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಸು ಹಾಪುವಂತೆ ಪರದೆಯ ಕಡೆಗೆ ಕ್ಯಾ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಸೆದ ಕಾಸು ಪರದೆಯ ಮೇಲೋ ಮುಂದಾಗಡೆಯಲ್ಲೋ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಜಗಳ ಹೋಡೆದಾಟ ಅಷ್ಟೇ. ದಿನದ ಮೂರೂ ಹೋಗಳಿಗೂ ಅದೇ ವೀಕ್ಷಕರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಟಿಕೆಟ್‌ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗಾದ ನಾನು ಚಿಕ್ಕವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಆ ಸಿನೆಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ನಾನೇ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಬರಯುತ್ತಿರುವುದು, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು.

ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಡೆ, ಧಾವಣಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಿರವಾದ ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳು ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ತಾತ್ವಾಲಿಕ ಚಿತ್ರಮಂದಿರ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಜನರೆಟರ್ ಇಡಿಸಿ, ಬೇಕಾದ ಪರವಾನಗಿಗಳನ್ನು ಸಕಾರದಿಂದ ಹಡೆದು, ಮೂನಾರಲ್ಲು ಅಥವಾ ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ನಡೆಸಿ, ಮುಂದಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಮುಂದಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ತರಹ ಸಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ತೆಂಟ್ ಟಾಕೆಸೀನ್ / ಸಿನೆಮಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಕಾಲದಂತೆ ಕರೆಂಟ್ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಟಾಕೆಸಿನಿನಲ್ಲಿ ಜನರೆಟರ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ತೆಂಟ್ ಸಿನೆಮಾದ ಮಾಲೀಕನಿಗೂ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೂ ಒಂದು ತರಹದ ಹೇಳಿದೇ/ಬರಯೆದೇ (untold) ಇದ್ದ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದವಿತ್ತು. ಅದೇನದು ಎಂದರೆ, ಚಿತ್ರ ಪಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆಲು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಅಧಿವಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಧಾರ್ಮಿಕರ್ಥಕದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು. ಸಿನೆಮಾ ಇನ್ನೇನು ಪಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ವೇದಲು ಕೆನೆಯದಾಗಿ "ಒಂ ನಮೋ ವೆಂಕಟೇಶಾ...." ಹಾಡನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಹಾಡು ಸಿನೆಮಾ ಪಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ "Signature Tune" ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಗ, ಉರಿನ ಜನ "ಒಹೋ! ಇವತ್ತು ಸಂಜ ಆಟ (ಪೋ) ಇದೆ. ಸಿನೆಮಾ ನೋಡಬಹುದು" ಎಂದುಕೊಂಡು, ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಟಾಕೆಸೀನಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಉರಿ ಹೋರಗಡೆ ಅಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ ತೆಂಟ್ ಸಿನೆಮಾ ಇದ್ದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಿನೆಮಾ, ಭಾಷೆ, ಹೀರೋ, ಹಿರೋಯಿನ್, ವಿಲನ್ ಯಾರು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹಿರಿಯಿರಿಗೆ ವರದಿ ಒಪ್ಪಂದುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮನೆಯ ಹಿರಿಯರು, ಹೋಗುವುದೋ ಬೇಡವೋ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿರುವ ಹಣ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾಗುವುದು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಾಗುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಿನೆಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಿನ, ದಿನದಲ್ಲಿನ ಬೆಳ್ಳಕೆರುವಾಗಲೇ ಉರಿನ ಹಂಗಸರು ಮನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸುವ ಹೇಳಿಗೆ ಸಿನೆಮಾ ಪಾರಂಭವಾಗಿ ಕಢೆ ಮುಂದುವರೆದು ಒಂದೆರಡು ಹಾಡುಗಳೂ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಸರ ಅವಸರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾಯ್ದಿಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹೋರಡುವುದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಹೋತ್ತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತೆಂಟ್ ಮಾಲೀಕನೂ ಆದ "ಪ್ರೌಜ್ಞರ್ ಆಪರೆಟರ್", ಒಂದು ಸಲ ನಮೋ ವೆಂಕಟೇಶಾ....." ಹಾಡನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ತೆಂಟ್ ಸಿನೆಮಾ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಎಷ್ಟು ಜನ ಬಂದಿರಬಹುದು ಎಂದು ಕಣ್ಣಳಿತೆಯಲ್ಲಿ ಎಟಿಸಿ, ಜನ ತುಂಬಿಲ್ಲಾ ಎಂದು ಅನಿಸಿದಾಗ "ನಮೋ ವೆಂಕಟೇಶಾ....." ಹಾಡನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಒಂದೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಬೇರ ಬೇರ ಚಿತ್ರಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು.

ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ನಮೋ ವೆಂಕಟೇಶಾ ಹಾಡನ್ನು ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೂಮೈ ಎರಡನೆಯ ಸಲ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಆವಾಗ, ಉರಿನ ಜನರು " ಒಂದನೇ ವೆಂಕಟೇಶಾ ಆಯ್ದು, ಎರಡನೇ ವೆಂಕಟೇಶಾ ಆಯ್ದು, ಇನ್ನೇನು ಮೂರನೇ ವೆಂಕಟೇಶಾ" ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಸಿನೆಮಾ ಪಾರಂಭವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಡ್ಲೋಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆಗಲೂ ಮಾಲೀಕನು ಇನ್ನುಮೈ ಹೊತ್ತು ಕಾದು ಬರುವವರೆಲ್ಲಾ ಬಂದಾಯಿತು ಎಂದು ಖಾತರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಂತರ "ಮೇನ್ ಪಿಕ್ಕರ್" ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಕಾಗಲೂ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು "ಒಂದನೇ ವೆಂಕಟೇಶಾ, ಎರಡನೇ ವೆಂಕಟೇಶಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

CLARIFYING ABOUT THE DOUBT REGARDING VĀNARAS

-Sūrya S A

Lately, I have seen specific posts and YouTube videos where people have either made fun of the scriptures by saying that we have a "flying monkey" or by saying that Vānaras were actually tribes exaggerated by Mahṛṣī Vālmīki.

First, people who say that Vānaras are monkeys or apes should first give their source. The Rāmāyaṇa itself mentions monkies prior to their origin in the very Bāla Kāṇḍa itself. They use a very specific term "Vānara" for Hanumat, Sugrīva, etc... How can monkies be mentioned prior to their creation? So, the very claim that Vānara is a monkey is contradicted in the Bāla Kāṇḍa itself.

Now one can object by saying that Vānara is mentioned as an epithet of a monkey in Kośas. The same Kośas give the synonym of a lion (सिंह) as even a Vyāghra (व्याघ्र), but Vyāghra is a word used to indicate a tiger predominantly. The word अ॒ is used to give the meaning of both Viṣṇu and Lord Rudra. It is only based on the sentence we decide on what the actual meaning of the word is. So by deliberately misquoting the Kośas one cannot justify their bogus theory.

The argument of some Hindus (uneducated) is that Vānara means those who reside in the forest. The amount of stupidity shown by uneducated Hindus always amazes me. Now let us consider this absurdity for the sake of argument. As per them, Vāna (वान) is derived from Vana (वन), which will mean "of the forest" or "descendent of the forest". This happens with the use of अ॒ Pratyaya which gives the meaning "of someone/something" or "descendent of someone/something".

So the word Vāna as per them can be made by वन + अ॒ = वान। Now how did Nara get added to this? If we add Nara to this then by the rules and basic common sense the word should have been Vānanara (वाननर) and not Vānara (वानर). But these people fail to explain even such a basic thing. And if their meaning is taken into account then we should have had the synonym Vānara for forest tribes, but that's not the case. People who make such bogus theories really have 0 knowledge of the Vyākarna but will insult it by making their absurd interpretation.

Now, let us look at what actually Vānara means. This has basically two words Vā (वा) and Nara (नर). The first-word Vā (वा) is used to express doubt in Samskr̥ta. It has the meaning of "possibly/is it possible". Anyone who knows to speak Samskr̥ta will know this.

Let me give a colloquial example. Imagine the teacher is teaching about Tripurāsura Vadha and is talking about the chapter where all the Dévas unable to overpower Tripura go to Lord Rudra and ask for his aide and then finally Lord Rudra agrees to it. Now the student has a doubt that even Dévas like Brahmā and Viṣṇu were unable to do anything, so could that mean that

Lord Rudra is stronger than them? So, if the student wants to express such a doubt to the teacher he will say as follows:

रुद्रः देवानाम् मध्ये सर्वश्रेष्ठः इति वक्तुम् शक्यते वा? (Is possible to say that Rudra is best among the Devas) Whenever Vā (वा) is used, doubt is always expressed. Hence when we say Vānara we are doubting if that the creature is possibly a human. Vā (वा) is expressing doubt and Nara (नर) means human. Nara (नर) does not mean a man, most of the time it has the meaning of human and depending on the context it can mean a man. So, the word Vānara (वानर) would actually mean "possibly human", not a monkey and definitely not a forest dweller.

The above interpretation i.e. वा+नर = वानर has also been accepted by great Samskrta scholars like Śatāvadhāni Gaṇeśa. The above interpretation has a basis in grammar and Kośas like Śabda Kalpadruma. I would request that people after reading this post at least would not believe the bogus idea that Vānaras were forest dwellers or monkeys. Rather Vānaras as per Hindu scriptures are a different divine species like the Dévas, Rākṣasās, Gandharvās, etc... They do not fall under animals. Hence there is a belief that they did possess abilities among whom Hanumat had the most.

Our life member Late Shri R.V. Ramarao's daughter Kavitha crowned as Ms Elite India Washington USA 2022-2023

Our life member Late Shri R.V. Ramarao and Smt Laxmi Ramarao's daughter Kavitha Nandy won the title Ms Elite India Washington USA 2022-2023. With this win Kavitha has brought pride to her family and her country. This beauty pageant was held in Seattle city in Washington State in USA by Menka Soni's Ampowering. They organize beauty pageants through their Global Women Festival for the past 10 years.

Kavitha has been our active life member and raised in Matunga, Mumbai near our Mysore Association. Since childhood she used to participate and win prizes in cultural activities and competitions held at our association. This motivated her and built her confidence to be competitive. She always had a dream to rampwalk and participate in a beauty pageant contest. This contest included multiple rounds such as the talent round, interview round, lehenga round, on-stage introduction, evening gown round and most importantly the Question & Answer round. She topped all these rounds and was declared a deserved winner. She was also effusively praised for her eloquence.

Kavitha feels pageantry is not just about beauty but being talented, intelligent and confident. It's a personality development package.

As a result of her accomplishment, Seattle's famous ATV channel interviewed her. She has 15 years of work experience in banking and education industry and has a successful career. She managed a challenging and flourishing career, her home as well as her kids whilst winning the title in this contest. Her friends and family are very proud about her achievement.

ಸುಗಮ ಸಂಗೀತ ಸಂಚೆ

ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ. ಎಚ್. ಆರ್. ವಸಂತ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೀತಾರಾಂ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ರಾಧೇಶ್ ಅವರು ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಪ್ರಾಫ್ಣಿಕರನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಮಲ ಅವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತಿರಿದ್ದರು.

“ಅಗ್ಜೊನನ ಪದ್ದತಿಂ” ಎಂಬ ಗಣಪತಿಯ ಸ್ತುತಿಯೆಡನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಡಿ.ವಿ.ಜಿ ಅವರ “ಮಂಕು ತಿಮ್ಮನ ಕಗ್ಗ”, ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರ ರತ್ನನ ಪದಗಳು, ತಿಮ್ಮ ಹಾಗೂ ರತ್ನನ ಪಾತ್ರಗಳು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಂತೆ ಅನ್ವಯಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಕುವೆಂಪು, ವರಕವಿ ಬೇಂದ್ರೆ, ನಿಸಾರ್ ಅಹಮದ್, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟ ಹಿರಿಯ ಕವಿಗಳ, ನವ್ಯ ಕವಿಗಳ ಕವಿತೆಗಳ ಜನಪ್ರಿಯ ಗೀತಗಳು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಯಿತು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಕೋರಿಕೆಗಳು ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕರ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈಡೆರಿಸಿದರು. ಇನ್ನು ಬೇಕು ಇನ್ನು ಬೇಕು ಅನ್ನತ್ವ ಇರುವಾಗಲೇ ಮುಗಿದಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಸರದ ಸಂಗತಿ. ವೇಳೆಯ ಅಭಾವ.

“ಎದೆ ತುಂಬಿ ಹಾಡಿದೆನು” ಎಂಬ ಗೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಕೇಳುಗರ ಎದೆ ತುಂಬಿ ಬಂತು. ಇವರಿಗೆ ಪಕ್ಕ ವಾದ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಖಾಡುವ ಅವರು ಕೀ ಬೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ. ವಿ. ವಡಿ ಅವರು ರಿದಂ ಹ್ಯಾಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅವರು ತೆಬಲದಲ್ಲಿ ನೆರೆವು ನೀಡಿದರು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ರೀಮಲಾ ರಾಧೇಶ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ರಮಾ ವಸಂತ್ ರವರ ಧನ್ಯವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಅಂತಯಾಗ ಸುಧಾ

ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆದ ಮುಡುಗಿ ದೊಡ್ಡ ಕಲಾವಿದೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ತಂಡವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಆಗುವ ಸಂತಸ, ಎದೆ ಉಕ್ಕೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಯಾ ಮೋಹನ್ (ಶ್ರೀಯಾ ಗಣೇಶ್) ಈ ಜನವರಿ 21 ನೆಯ ತಾರಿಖಿನ್ನು, ಮತ್ತೆ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ಗೆ ಮರಳಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತೋರಿದಾಗ, ಮುಂಬಯಿಯ ಹಿರಿಯರು ಬೆರಗಾದರು. ಕಲೆಯನ್ನು, ವೃದ್ಧಕೀಯ, ವೇದಾಂತಕೀರ್ತಿ ಜ್ಞಾನದ ಜೊತೆಗೂಡಿಸಿದಾಗ ಆಗುವ ಎಚ್ಚರ, ಕೇವಲ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ 7 ಚಕ್ರಗಳು ಸತತವಾಗಿ ತಿರುಗಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಜರುಗಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರೊಡನೆ ನಾವು ಯೋಗ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು-ದೇಹ ಸಮರ್ಪೋಲನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವಚ್ಚರವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಪ್ರಿಯಾ, ಅಂತಯಾಗ ಸುಧಾ ಎಂಬ ನಾಟ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಳು. ಕೇವಲ ನಾಟ್ಯ ನರ್ತನವಾಗದೆ, ಯೋಗ -ಆಸನಗಳ ರೂಪವಾದ ಈ “ಅಂತಯಾಗ” ಸುಧೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಣೆಸಿತು. ಈ ನಾಟ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಆದ ನೇಮ್ಮದಿ, ಬೇರೆಯಾವ ನರ್ತನವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ತನ್ನ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯಾರವರು ಉಳಿದ ತರುಣೀಯರಾದ ವಿದುಷಿ. ಆಶಾ ಕುಮಾರ್, ವಿದುಷಿ ಭವಾನಿ ಜಡೆ, ಪದ್ಮಾ ಗಂಧಿನಿ ಗಂದಿನಿ ರಾವ್ ಮಳಕಲ್, ನಾಗ ಪ್ರಜಾಣ್ ಎಚ್. ಶ್ರೀಯಾ ನಾಯಕ್, ಭವಾನಿ ಶ್ರೀತಿಜೆ.., ಅನು ನವ್ಯಾ ಎನ್.., ಸುಪ್ರಜ ಎನ್.. ಎಷ್.., ಕಾವ್ಯಸಿ. ಹಾಗೂ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ಸೌಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅರುಣ್ ಮೂರ್ತಿಯವರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಕ್ಕ ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ತಣೆಸುವ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ತಣೆಸಿದ ಶ್ರೀಯಾಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಶ್ರೀಯ ಹಾರ್ಡೆಕೆಗಳು.

ಇದೇ ಜನವರಿ 8 ಭಾನುವಾರ ಸಂಜೆ ನಮ್ಮ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಂಗಳಾ ರವಿ ಮತ್ತು ತಂಡದವರಿಂದ “ಸುಗಮ ಸಂಗೀತ” ಕಾಂಪ್ಯುಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು 6.30ಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೀತಾರಾಂ ಅವರು ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಸಾಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ನಂತರ ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ರೀಮಲಾ ರಾಧೇಶ್ ಅವರು ಹೆಸರಾಂತ ಕಲಾವಿದರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಂಗಳಾ ರವಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಖೀಯಾ ರಘುನಂದನ್ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ರವಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಅವರುಗಳ ಸಂಗೀತ ಪಯನಿ, ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ವಿದ್ವತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು.

ಮುಂಬರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಶ್ರೀರಂಗ ರಂಗೋತ್ಸವ

ಶುಕ್ರವಾರ, 17.02.2023 ಸಂಜೆ 6.30ಕ್ಕೆ

ಸಂಜೆ 7.30ಕ್ಕೆ – ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ

ಕಥೆ

ಬೆಳಕು, ಸಂಗೀತ, ರಂಗ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶನ

: ಶ್ರೀ. ಎಚ್. ಎಚ್. ಡಂಬಿಲ್ - ಶ್ರೀರಂಗರ ನಾಟಕಗಳ ಪುರಿತು

: “ಬಿದ್ಧಾರಿನ ಬಿಗ್ಗ ಬೆನ್ನ”

: ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಚೈದ್ಯ,

: ಶ್ರೀ ರಾಜಗುರು

ರಂಗ ಪಯಣ ತಂಡ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ

ಶನಿವಾರ, 18.02.2023 ಸಂಜೆ 6.30ಕ್ಕೆ

ನಿರ್ದೇಶನ

: ಮರಾಠಿ ನಾಟಕ – “ಸಾಮೃಜ್ಯಂ”

: ಶ್ರೀ. ಅಭಿಜಿತ್ ರುಹಾನ್ ರಾವ್
ಅಭಿನಯ ತಂಡ, ಕಲ್ಕಾಣ

ರವಿವಾರ, 19.02.2023 ಸಂಜೆ 6.30ಕ್ಕೆ

ರಚನೆ

ವಿನ್ಯಾಸ ನಿರ್ದೇಶನ

: ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ – “ಬೂಟು ಬಂದೂಕಗಳ ನಡುವೆ”

: ಮೈನಾ ಚಂದ್ರು

: ಡಾ. ಸಾಫ್ರೆಹೆಲ್ಲಿ ಸತೀಶ್
ಹೊಂಗಿರಣ ತಂಡ ಶಿವಮೌಗ್ಗಿ ಇವರಿಂದ

ಸ್ಥಳ : ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಸಭಾಗ್ರಹ, 393, ಭಾವುದಾಜಿ ರಸ್ತೆ, ಮಾಟುಂಗ, ಮುಂಬಯಿ- 400016

ಪ್ರಾಯೋಜಕರು : ಶ್ರೀಮತಿ ಉಪಾ ದೇಶಾಯಿ

ಎಲ್ಲಾರೂ ನಲು ಬರುವು

ಶನಿವಾರ, ಫೆಬ್ರವರಿ 18, 2023 ಸಂಜೆ 5.30ಕ್ಕೆ

ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ ಪೂಜೆ

ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಾದ ವಿನಿಯೋಗ

ಕನಾಟಕ ಸಂಘ ಕಲಾಭಾರತಿ ಮತ್ತು ಭವಾನಿ – ಏರೋಡಾ ಪರಿವಾರದ ಪ್ರಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸುಧಿಂದ್ರ ಇವರ 8ನೇ ಪುಣ್ಯಸ್ವಾತಿ ನಿಮಿತ್ತ

ಹಿಂದುಶಾಂಕಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಪಂಡಿತ್ ಶಿವಕುಮಾರ್ ಶರ್ಮಾ ಅವರ ಶಿಷ್ಯ ಡಾ. ಶಂತನು ಗೋವಿಲೆ – ಸಂತೋರ್ ವಾದನ

ಪಂಡಿತ್ ಮಧುಸೂದನ್ ಜೋಶಿ ಅವರು ಶಿಷ್ಯ ಶ್ರೀಮತಿ ಅಪೂರ್ವಾ ಗೋವಿಲೆ – ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ

ಪಕ್ಷವಾದ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಶ್ರೀ ಭೂಪತ್ರೀ ಪರಚುರೆ, ಅಭಯ್ ದಾತಾರ್ ಮತ್ತು ಸಿದ್ದೇಶ್ ಬಿಂಜೋಲ್ಪುರ್

ರವಿವಾರ 19, ಫೆಬ್ರವರಿ 2023 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.30ಕ್ಕೆ

ಸ್ಥಳ : ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಸಭಾಗ್ರಹ

ಶನಿವಾರ, ಫೆಬ್ರವರಿ 25, 2023ರ ಸಂಜೆ 6.30ಕ್ಕೆ

ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಉನ್ನತಿ ಹಂಟುಹಬ್ಬ

Association's 98th Foundation Day

ವಿವಿಧ ಮನೋರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸದಸ್ಯರಿಂದ.